

Zatalasana zlatiborksa visoravan prijatne klime, prostranih proplanaka i bujnih pašnjaka, vodom bogatih planinskih potoka nad kojima se rascvetava “ruža vetrova”, prosečne nadmotske visine od 1000 metara, odavno je bila poznata kao oaza zdravlja. Zbog blagotvornog uticaja zlatiborske klime, ovde su dolazili i zdravi, radi održavanja zdravlja, i bolesni, da bi zdravlje povratili.

Prepričava se anegdota kako je jedan bogat Užičanin išao čak do Beča, da bi od tamošnjih lekara potražio pomoć za svoja bolest, a lekar – Bečlija mu iznenađeno, kada je čuo od kuda dolazi pacijent, odgovorio da je pogrešio smer jer svi Evropljani idu na Zlatibor po zdravlje. Još krajem XIX veka na Zlatiboru je postojao plan za izgradnju sanatorijuma, gde bi se lečili ili oporavljali od bolesti pre svega, plućni bolesnici, no on je realizovan tek jedan vek kasnije. Hroničari su zabeležili da je izvesni Hadži Nikola Selak, 1750. godine, izgradio prvi letnjikovac (kolibu), u Vodicama, što se smatra za početak razvoja Zlatibora. Kasnije su mnoge važne ličnosti posećivale Zlatibor, među njima i knez Miloš Obrenović.
Za zvanični počtak turizma na Zlatiboru veže se događaj od 19. avgusta 1893. godine, kada je u čast kralja Aleksandra Obrenovića priređen svečani ručak, kod izvora Kuleševca. Tom prilikom je srpski kralj podržao želju i planove svojih domaćina u razvoju regije. Kuleševac menja ime u Kraljeve Vode (od Drugog svetskog rata menja ime u Partizanske Vode, a od 1990 jednostavno Zlatibor). Ipak, razvoj organizovanog turizma na Zlatiboru označava izgradnja hotela „Kraljeva voda“- današnji Kongresni centar „Srbija“, vile „Čigota“ i pekare (1905. godine), a sve to, da bi ugostili kralja Petra Prvog Karađorđevića.
Vili „Srbija“je već za vreme Prvog svetskog rata promenjena namena, te postaje mesto gde se proizvodi sir. Za vreme Drugog svetskog rata Nemcima je služila za konjušnicu. Posle rata u njoj je bio smešten prvi zvanični RH centar, prirodno lečilište bazedovljeve bolesti tirodne žlezde (tek osamdesetih godina izgrađen je RH „Čigota“). Po osnivanju Ugostiteljskog preduzeća „Sloga“ iz Užica, u vilu „Srbija“ se ne investira ništa i ona, za dvadesetak godina nebrige, postaje ruina. Godine 1986. na njoj je izvršena adaptacija i vila dobija današnji izgled. Naime, ona je bila prostrana jednospratna građevina. Adaptacijom, dobija dva potporna gvozdena stuba i nadograđen je sprat, sav u staklu. Nađeno je vrlo orginalno arhitektonsko rešenje, i sklad starog i novog je u potunosti uspostavljen. Projektovanje je bilo povereno projektnom birou RTB.
Vila „Srbija“ predstavlja impozantno zdanje koje se raskošno uzdiže nad vodom jezera, u samom centru Zlatibora. U vili egzistira restoran koji broji 200 mesta i sastoji se od jedne zatvorene sale i terase u staklu. Kongresni centar "Srbija" raspolaže s dvoranom kapaciteta od

650 mesta sa odgovarajućom audio i video tehnikom, galerijom kongresne dvorane i malom salom od 100 mesta. U njegovom sklopu nalazi se i diskoteka, u kojoj se mogu organizovati i žurke. Vila danas radi u sklopu Hotelsko ugostiteljskog preduzeća “Palisad”.